

Ο Ιούδας και η επιστολή του

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Φωτο:epistoligr.blogspot.com

Γράφει ο π. Βασίλειος Ι. Καλλιακμάνης

α) Υπήρξαν δύο μαθητές του Χριστού με το όνομα Ιούδας. Ο ένας είναι ευρύτατα γνωστός ως Ισκαριώτης· είναι αυτός που πρόδωσε τον Χριστό. Η περίπτωση του προδότη Ιούδα ήταν τραγική. Για ένα ευτελές ποσό, αλλά και διότι διαψεύσθηκαν οι εγκόσμιες προσδοκίες του, πωλεί τον ατίμητο, τον φίλο και Διδάσκαλο. Είναι όμως αξιοπρόσεκτη και περνά σχεδόν απαρατήρητη η στάση των ευαγγελιστών απέναντί του, οι οποίοι με απόλυτη ειλικρίνεια περιγράφουν στις συγγραφές τους το σκάνδαλο.

β) «Ο προδότης Ιούδας ήταν ένας από μας. Απολάμβανε την εμπιστοσύνη, τη φιλία και τις ευεργεσίες του Χριστού όπως και οι ένδεκα. Συμμετείχε στην ομάδα των μαθητών και του είχε ανατεθεί η διαχείριση του κοινού ταμείου». Οι ευαγγελιστές δεν ωραιοποιούν την κατάσταση, δεν κρύβουν την αλήθεια. Αποτυπώνουν τη συμπεριφορά του συντρόφου και συμμαθητή που πειράσθηκε και δεν άντεξε στην

ορμή των παθών της φιλαργυρίας, της μισανθρωπίας και του φθόνου.

Υ) Έκτοτε, ο Ισκαριώτης Ιούδας έγινε σύμβολο της προδοσίας και της αγνωμοσύνης. Παρόλο που τα τελευταία χρόνια γίνεται προσπάθεια από αντιχριστιανικούς κύκλους παγκοσμίως να απενοχοποιηθεί η περίπτωση του και να δημιουργηθεί κλίμα συμπάθειας προς το πρόσωπό του, το στίγμα του προδότη θα παραμένει πάντοτε. Κι αυτό όχι για κανέναν άλλο λόγο, αλλά διότι δεν είχε τη δύναμη να επανορθώσει. Δεν διέθετε την ταπείνωση να μετανοήσει. Χάθηκε στην εωσφορική μοναξιά και την απομόνωση. Στέρησε από τον εαυτό του τη χαρά της επιστροφής και της κοινωνίας με τον Σταυρωθέντα και Αναστάντα Κύριο, έστω κι αν είχε ακούσει την παραβολή του ασώτου υιού.

δ) Και είναι τόσο αληθινή η περίπτωση του προδότη Ιούδα, που απαντά και σήμερα σε κάθε πτυχή της κοινωνικής ζωής. Έτσι αποδεικνύεται πόσο αληθινός και αυθεντικός είναι ο ευαγγελικός λόγος. Την προδοσία συναντά κάποιος στη συζυγική ζωή, με αποτέλεσμα να πληθαίνουν τα οικογενειακά δράματα και τα διαζύγια. Την προδοσία βλέπεις και στην πολιτική ζωή του τόπου με διάφορες εκδοχές. Λ.χ. αναρωτιέται ο νηφάλιος πολίτης: Πώς να εμπιστευθεί ανθρώπους που ενώ μέχρι χθες ήταν συνεργάτες και εμπνέονταν υποτίθεται από τις ίδιες αρχές, σήμερα κατηγορούν ο ένας τον άλλον και συμπεριφέρονται ως οι χειρότεροι εχθροί; Η εντύπωση που δίνεται είναι ότι ξεπούλησαν την αξιοπρέπεια και την ντομπροσύνη για μικροκομματικά οφέλη.

ε) Όμως, όπως αναφέρθηκε στην αρχή, υπήρξε και άλλος μαθητής του Χριστού με το όνομα Ιούδας, τον οποίο η Εκκλησία τιμά ως άγιο στις 19 Ιουνίου. Αυτός είναι ελάχιστα γνωστός. Άγνωστη παραμένει και η Επιστολή του, που περιλαμβάνεται στην Καινή Διαθήκη. Κι όπως αναφέρει ο Συναξαριστής: «Ούτος ήτον από τους Δώδεκα Αποστόλους, και εν μεν τω κατά Λουκάν Ευαγγελίω, (κεφ. ς', 16) ομοίως και εν ταις Πράξεσι (κεφ. α', 13) ονομάζεται Ιούδας Ιακώβου, ήτοι αδελφός Ιακώβου του αδελφοθέου. Εν δε τω κατά Ματθαίον Ευαγγελίω, ονομάζεται Θαδδαίος και Λευαίος, (κεφ. ι', 3) ο οποίος έγραψε και την Καθολικήν Επιστολήν, την φωτιστικήν εκείνην και δογματικήν, εις πάντας τους πιστεύσαντας Χριστιανούς».

στ) «Ήτον δε κατά σάρκα αδελφός νομιζόμενος του Κυρίου, καθότι ήτον υιός του Μνήστορος Ιωσήφ, κατά τον θείον Επιφάνιον, (Αιρέσ. οη') και υπηρέτης του φρικτού Μυστηρίου της υπέρ λόγον ενανθρωπήσεως του Θεού Λόγου. Ούτος λοιπόν πεμφθείς εις τον κόσμον παρ' αυτού του Χριστού, ως αδελφός αυτού και μυσταγωγός, και ως άνθρωπος πυρωθείς ταις αυτού λαμπρότησι, κάθε πλάνην κατέφλεξε και τους εσκοτισμένους εφώτισε». Στην Καθολική Επιστολή του αποστόλου Ιούδα, που αποτελείται μόλις από 25 στίχους, γίνεται λόγος για την «άπαξ παραδοθείσα πίστη» στον λαό του Θεού.

ζ) Η πίστη αυτή, που παραδίδεται εμπειρικά από γενιά σε γενιά, χρειάζεται να

μείνει ανόθευτη από ψευδοδιδασκαλίες. Γι' αυτό ο απόστολος θυμίζει την πτώση των δαιμόνων, τα Σόδομα και τα Γόμορρα, που παραδόθηκαν στην πορνεία και τις αφύσικες ηδονές, εισπράττοντας ως τίμημα την αιώνια καταδίκη. Συμβουλεύει παράλληλα για την εν Αγίω Πνεύματι προσευχή, τη διατήρηση της αγάπης και τη διακριτική ελεημοσύνη. Στον Συναξαριστή αναφέρεται ότι ο Ιούδας ο Θαδδαίος υπέστη μαρτυρικό θάνατο στην πόλη Αραρά. Εκεί τον κρέμασαν, κτυπήθηκε με σαίτες και παρέδωσε την ψυχήν στα χέρια του Θεού, «και έλαβε παρ' αυτού τον του μαρτυρίου αμαράντινον στέφανον».